

Obecní noviny

25. června 1997

V y d á v á n e p r a v i d e l n ě O b e c n í ú ř a d D o b ř í ň

Obsah

Sousedy si nevybíráme	1
Díky starostlivé sousedce	1
Krátké zprávy	1
První metry vodovodu jsou položeny	2
Kdo postaví nový vodovod v Dobříni?	2
Mateřská školka v Dobříni	2
Jak to bylo s Jednotou	3
Blíží se termín komunálních voleb	4
Flotka – legenda, nebo historie ?	5
Doslov:	6
Železnice „po druhém poločase“	6
Vzpomínky tety Emy na Dobříň minulého století	7
Dětský den 1997	8

Sousedy si nevybíráme

V letošním roce jsme byli nuceni řešit více sousedských sporů než jsme byli zvyklí z minulých let. Jde téměř vždy o jednorázové nedorozumění, ale víme i o otevřeném a vleklém nepřátelství. To jistě není správné. Možná, že namítnete on nebo oni o to nestojí a jak se chovají, máte pravdu. Nelze si vynutit přízeň souseda. Mohli bychom se ale snažit neoplácet stejným dílem, kterým se cítíme být ukřivdění, nebo alespoň neprovokovat souseda jednáním, o kterém víme že mu vadí. Ctít jeho soukromí a klid ve večerních hodinách. Být ohleduplný s provozem některých vozidel a pracovních strojů.

Vždyt dobré sousedské vztahy nám mohou pomoci ve chvíli kdy jiná pomoc je daleko. O tom svědčí následující příběh ze zimních měsíců letošního roku.

M.K.

Díky starostlivé sousedce

Paní Marie Dvořáková patří k našim nejstarším obyvatelům. Bydlí sama se svým starým, hluchým a slepým pejskem a stará se o slípky. Špatně chodí, ale vše co potřebuje zajišťují její sousedky, paní Petříková, Jsou to její dobré kamarádky. Když se chce paní Dvořáková po místnosti někam posunout, drží se židle, kterou pomalu postrkuje a tak se pomalu šourá. Toho večera se paní Dvořáková rozhodla navštívit svůj sklípek, jenom aby se podívala co je tam nového, nebo snad pár brambor si chtěla přenést. Jenže ouha, židle zůstala nahoře u vchodu do sklepa a paní Dvořáková se skutálela do sklepa. Tam ji druhý den našla paní Petříková, která přivolala pomoc. Slípky a pes využily situace a přenocovaly v kuchyni a paní Dvořáková se sklepě. Nyní se paní Dvořáková zotavuje v LDN v Roudnici, kam ji posíláme pozdrav z domova.

M.K.

Krátké zprávy

- Na návsi bylo vysazeno 70 ks růží do chodníků u p. Poštolkové, Čulíkové, Petříkové.
- Na základě zvýšené nehodovosti jsme požádali o snížení dopravní rychlosti v celé obci na 40 km/hod. Po prošetření naší žádosti dopravním technikem panem Kovaříkem (Policie ČR) byla snížena dopravní rychlost pouze v kritické zatáčce na 40 km/hod.
- MŠ Předonín nabízí volná místa pro naše děti.
- Pan Vronský bude vypomáhat našemu obecnímu úřadu, zejména v jednání s Mi-

nistrem zemědělství v Praze o dotaci na vodovod.

- V dubnu 1997 obnovily ČD provoz na koleji Děčín–Praha po 40 denní výluce.
- 9.6.1997 se konal v Dobříně dětský den.
- 30.5.1997 se konalo výběrové řízení pro vyhledání dodavatele na stavbu vodovodu a přivaděče v Dobříně. Vybrána byla firma KBO Litoměřice.
- Od bývalého kravína k přívozu byla vysázena alej lip, nádherné stromy - symbol českého národa. Přesto se některým nelíbí – prý budou za 40 let stínit. Doporučuji všem přičíst k svému věku 40 let a v tu chvíli je nám jasno, že tento problém budou řešit naše děti. Snad budou moudřejší a ocení lípy, které zasadili jejich otcové. Druhou polovinu aleje budou tvořit ořešáky, které ač byly objednané nemohly být zasazeny, neboť zmrzly – tak až na podzim.
- U hřbitova byly zasazeny tři nové akáty s kulovitou korunou. Jsou to poměrně vzácné stromy. Již za minulého zastupitelstva jsme se je snažili sehnat, ale podožilo se to až nyní starostovi Ing. Filippimu.

První metry vodovodu jsou položeny

Zastupitelstvo v tomto volebním období si dalo jeden hlavní cíl – je to výstavba vodovodu v obci s přivaděčem z Roudnice. O strastiplném jednání v minulém roce jsme vás informovali. Nyní však celá příprava dospěla až k zahájení stavby. Nejprve jsme byli nuceni položit vodovod v ulici Nádražní. To proto, že tento úsek má vazbu na rekonstrukci železnice neboť České dráhy provedou kompletní rekonstrukci povrchu této ulice a my jsme byli nuceni položit vodovod dříve. S výstavbou silnice je počítáno koncem měsíce června 97. Počítejte tedy se znemožněným vjezdem do

ulice Nádražní a také do domů, které mají výjezdy do této ulice. Chodníky zůstanou průchzí.

Stavba vodovodu v ulici Nádražní byla provedena 18.3. – 18.4.. Bylo položeno prvních 150 m hlavního řádu 2" polyetylenu s dvanácti přípojkami 1". Celý řád byl natlakován na 10 atm. po dobu půl hodiny. Současně byla provedena oprava stávající kanalizace. Nejčastější závadou na kanalizaci byla přestřčená kanalizační přípojka do hlavního řádu, kterou občané dodatečně realizovali. Přípojka kanalizace do hlavního řádu nesmí způsobit zachycování nečistot a tím ucpání hl. řádu. V tomto ohledu jsme zpřísnili podmínky na připojování dalších přípojek. První metry kanalizace jsme zadali firmě KBO Litoměřice. S touto firmou jsme byli spokojeni. Stavba vodovodu je prozatím financována z rozpočtu obce.

V. Poštolka

Kdo postaví nový vodovod v Dobříně?

Na základě zákona 199/200, ve znění 148/196, kterým se výše uvedený zákon mění, naše obec provedla výběrové řízení na stavbu vodovodu.

Do soutěže se přihlásilo celkem 5 firem, firma KBO Litoměřice, Kupec a syn, AQAPOL Polepy, ŠCVK Litoměřice a ještě jedna. V zabezpečených obálkách předali své nabídky, které nejprve zhodnotila obálková komise (ing. Veltruský, ing. Filippi, ing. Hanzlík, Mgr. Vronský, Kvintus). Podle předem stanovených kritérií byla vybrána firma KBO Litoměřice. Tato firma podala nejlepší cenovou nabídku, nejlepší termín realizace (6-12 měsíce 1997) a předvedla solidní práci v ulici Nádražní. (Od nejlacinější nabídky, až po nejdražší, byl cenový rozdíl cca 700 000 Kč.) Opětné úpravy povrchu silnic by měly být provedeny do 30.4.1998. Výběrovému řízení byl přítomen pracovník Referátu životního prostředí Ing. Veltruský jako předseda hodnotící komise a odborný poradce ing. Jeřábek bez hlasovacího práva.

M.K.

Mateřská školka v Dobříni

Se zpožděním informujeme hlavní údaje o hospodaření v mateřské školce v Dobříni, které byly předneseny na obecním zastupitelstvu 12.3.1997. Kontrolní komise ing. Hanzlíka se svými kolegy a hospodářkou provedl poctivou a objektivní kontrolu hospodaření ve školce, ze které vyplynulo, že za rok 1995-96 činily náklady ve školce 238 000 Kč a za rok 1996-97 již 330 000 Kč. Průměrný počet dětí za rok 1995-96 – 6,9 dítěte a za rok 1996-97 – 4,5 dítěte. Aby školka mohla být v provozu, musel náš úřad dotovat jedno dítě v roce 1995-96 částku 1300 Kč, v roce 1996-97 částku 5 000 Kč měsíčně. Díky nedbalému provozu el. topení. Dle sdělení paní Benešové ze školského úřadu v Litoměřicích, je na okrese situace nejhorší právě u nás. Tyto skutečnosti nás donutily k rozhodnutí uzavřít naši MŠ. To, že náklady na provoz se nám vymkly z rukou je řešitelné a měli jsme plán jak se s tím vypořádat, ale hlavní důvod proč od 30.6.1997 musíme školku uzavřít, je to že nejsou děti na další školní rok a s tím neudělá nikdo nic, ani kdyby byl starosta i ředitelka MŠ pozlacení lidé. . . Trochu nás mrzí i rušení kuchyně, která zajišťovala velmi dobře obědy pro naše důchodce. Pokud by byl zájem, může k nám do obce přijíždět auto s obědy. Prosím podejte nám zprávu, kdo by měl zájem o tyto obědy. Dalším řešením může být i ekonomický pronájem kuchyně, pokud by z obce měl někdo zájem.

Chtěli bychom nyní poděkovat ředitelce paní Marii Skleničkové za dlouholeté vedení naší školky, ve které jsme my i naše děti prožili předškolní léta, dále paní Bourové za vedení kuchyně a dohlížení dětí – bez kterých se školka neobejde. Paní Boušové děkujeme za přípravu obědů. Zbývá položit otázku co s mateřskou školkou po její uzavření? V žádném případě nebude prodána za účelem bydlení. Chtěli bychom najít její využití v oblasti sociálních služeb, nebo kuchyně v pronájmu, v poslední řadě pak zde může být obecní úřad. O tom všem však musí rozhod-

nout až obecní zastupitelstvo. Jedno je jisté, že do konce volebního období se zde nebudou dělat žádné převratné změny, protože jsme se zaměřili na výstavbu vodovodu, který odčerpá značnou část rozpočtu obce.

M.K.

Jak to bylo s Jednotou

V souvislosti s odkoupením prodejny Jednota a následně prodeji manželům Mojžíšovým, jsme otiskli nesprávné údaje o vzniku tohoto obchodu. Chceme tímto vše uvést na pravou míru.

Vedle hospody „U Řezáčů“ č.p. 109 byla pro-luka, kde nebylo nic než svah a hned vedle stál malý obchod, který tehdy patřil tehdejší sociální demokracii a jmenoval se „Svépomoc“¹. Po politických změnách, kdy vzniklo družstvo Jednota, přešel tento obchod pod tuto organizaci. Jednota měla své dohlížecí výbory, kde pracoval tehdy pan Vladimír Miller, dále paní Prokešová a pan Suchomel. Z podnětu pana Millera a na jeho nátlak na vedení Jednoty, bylo přistoupeno k vypracování projektu na nový obchod a to formou adaptace stávající prodejny a její rozšíření. Jednota tedy zajistila projekt a peníze na stavbu. Pan Miller měl tehdy na starosti komunální služby pod Národním výborem Dobříň. Zejména zedníky, pokrývače, mandl a další řemesla, proto jej Jednota pověřila zajistit pracovní síly. Tak se také stalo. Přihlásili se Dobříňští zedníci – pan Šmidrkal, Husák, Kokšal a další. Nejednalo se tedy o akci „Z“ jak jsme nesprávně uvedli, ale o stavbu objednanou za úplatu. Obec Dobříň měla zisk z této stavby 40% z honoráře za mzdy. Stavba byla zahájena přibližně kolem roku 1965. Na slavnostní večeri při otevření stavby byli pracovníci odměněni mimo mzdy také obrazem, který mají mnozí ještě doma na zdi.

M.K.

¹U Abtů byla agrární prodejna „Družba“.

Blíží se termín komunálních voleb

Blíží se termín komunálních voleb a občané obce by se měli začít zamýšlet, jak dál s naší samosprávou.

Zatím žádná skupina občanů, usilující o přízeň místních voličů, se v minulosti nepředstavila obci se svým programem. Proto se vlastně víceméně improvizovalo a zastupitelstvo reagovalo (nebo také nereagovalo) na události, které přinesl běh života. Toho bychom se napříště měli vyvarovat, aby obec nešla k cíli oklikami.

Pokusil jsem se sestavit návrh volebního programu zastupitelstva obce, který by měl delší výhled než jedno volební období, aby byla zajištěna určitá kontinuita vývoje.

Podle výsledku voleb je v obci 36% občanů, kteří volili pravicové strany (ODS, ODA). Myslím, že právě tito lidé by se měli přihlásit ke spolupráci, vylepšit, opravit, zrealizovat, či zlepšit tento program (více hlav více ví) a zavázat se ke spolupráci. Splnění programu by výrazně zlepšilo podmínky života v obci a o to přece jde.

Návrh programu

1. Výstavba obecně prospěšných staveb

- (a) vodovod
- (b) oprava kanalizace
- (c) rozvoj služeb a podpora drobných podnikatelů (mandl, sběrna, čistírny, dovoz plynu, oprava obuvi, autoservis, řeznictví, myčka aut a pod.)
- (d) vybudování místností obecního úřadu, včetně shromažďovací místnosti.

2. V oblasti sociálních služeb

- (a) vybudovat dům s pečovatelskou službou (asi s 10ti pokoji)
- (b) vybudovat klub důchodců s možností stravování v poledne a posezení večer
- (c) zajistit síť pečovatelek k provádění domácí péče u starých a nemocných občanů
- (d) zajistit rozvoz obědů nepohyblivým občanům

3. V oblasti dopravy:

- (a) zajistit dopravu do Roudnice, Litoměřic, Štětí vlastním dopravním prostředkem
- (b) usilovat o vybudování zařízení, umožňující přesun přes železniční trať, např. podjezd, nadjezd, obchvat a pod.

4. V oblasti údržby obce

- (a) vybudovat nově všechny komunikace (cesty, chodníky)
- (b) zajistit mechanismus na úklid chodníků a cest a zeleně
- (c) zajistit obecní strážníky k dohledu na pořádek v obci
- (d) řešit ozelenění obecních prostor, vč. parkových úprav
- (e) přispět občanům na pravidelné opravy fasád

5. V oblasti péče o mládež, školství a využití volného času

- (a) vybudovat malá sportoviště pro mládež
- (b) vybudovat klub mládeže
- (c) podpořit vznik kavárny a cukrárny (video a kinokavárna)
- (d) přebudovat, nebo zrušit mateřskou školkou a zajistit jiný, účelnější způsob péče o předškolní děti
- (e) podpořit sportovní oddíly v péči o mládež
- (f) zpřístupnit tělocvičnu s posilovnu široké veřejnosti

6. V oblasti kultury

- (a) zajistit programy do všech klubů (výuka jazyků, přednášky, taneční kurzy, taneční zábavy, tradiční folklórní akce a pod.)
- (b) podporovat rozvoj knihovny, vybudovat videotéku nebo půjčovnu kazet
- (c) organizovat výlety autobusem pro občany
- (d) organizovat zájezdy na výstavy a divadelní představení

Mgr. Jiří Vronský st.

Flotka legenda, nebo historie?

V tomto článku nenajde nikdo žádná jména, které by rád slyšel, ani žádnou senzaci. Je napsán proto, abychom se my mladší, dozvěděli pravdu o skutečnosti, se kterou se naše obec doposud nikdy nechlubila a ani tuto událost nechci osobně historicky hodnotit. Udělejte si každý svůj názor a přejme si, abychom nikdy nezažili válku.

Podle archivních dokumentů, které jsem si prostudoval, bych chtěl velmi zkráceně přiblížit dobu, kterou prošel náš národ před Mnichovem a dobu okupace a nesvobody. Nad těmito informacemi je možné se zamyslet a posoudit, zda v době které žijeme, není něco podobného, zda vždy jednáme zodpovědně, neboť důsledky chyb nelze vzít již zpět a obtížně se napravují.

Jednu z důležitých úloh správy obce vidím v udržení situace v obci v atmosféře přátelství i pro mnohé názorové rozdíly.

V první republice bylo mnoho politických stran – celé spektrum od krajní levice až po krajní pravici. V tomto politickém seskupení existovala i strana s původním označením strana „Národního sjednocení“, s pozdějším označením „Vlajka“. Tato strana silně inklinovala k českému fašismu, který měl mnoho společného s německým nacionálním. Původně hlásala protiněmecký šovinismus, avšak po nástupu Hitlera k moci, její sympatie s nacizmem silně vzrostly. Tyla to strana totalitního typu, neuznávající parlamentní demokracii. Po obsazení republiky měla snahu vládnout v protektorátu, avšak nebyla přizvána a německá správa ji využívala pouze k špinavé práci. Koncem roku 1942 se stala její činnost německé správě nepohodlná a některé její členy internovala v koncentračních táborech. Začátkem roku 1943 byla rozpuštěna. Za její činnost byla samozřejmě lidmi nenáviděna. Jejím vůdcem a předákem byl generál Radola Gajda, generál a fašistický politik, velitel čs. legií v Rusku. V roce 1918-19 působil v sibiřské armádě generála A.V.Kolčaka. V roce 1924-26 jako zástupce náčelníka gen. štábu se pokusil o fašistický

neúspěšný převrat v ČSR, a poté byl propuštěn z armády a zbaven generálské hodnosti. V roce 1929-1931 a 1935-39 se stal „vůdcem“ „Národní obce fašistické“ a poslancem strany Národního sjednocení. V roce 1945 byl zatčen a v roce 1946 odsouzen k dvěma letům vězení.

Určitě je zajímavé vědět, koho volili občané v Dobříni v předválečných volbách.

V roce 1929, počet voličů 377. Nejsilnější strana Sociální demokracie – 189 hlasů, druhá nejsilnější strana Národního sjednocení – 63 hlasů, třetí agrární – 32 hlasů, KSČ na šestém místě – 25 hlasů.

V roce 1935 volilo v Dobříni 433 voličů. Nejsilnější strana Sociální demokracie – 200 hlasů, druhá nejsilnější opět strana Národního sjednocení – 76 hlasů, třetí agrární – 50 hlasů, KSČ na šestém místě – 25 hlasů.

Není žádným tajemstvím, že své členy a přívržence měli „Vlajkaři“ i v naší obci. V jejich domech se byli častými hosty i němečtí vojáci, kterých bylo na Benzinově, v zámku v Roudnici i v Dobříni samé plno, a ostatní lidé si mohli o tom myslet co chtěli... Jistě, že za to nebyli u lidí v oblibě. O revoluci, v květnu 1945 si to pak lidé s některými vyřídili... Viz události v Roudnici n.L. a v Praze.

V naší obci se takový případ stal také. Je to již dávno a každý jej zná pod přezdívkou „Flotka“. Byla to žena, která bydlela v Dobříni č.p.55 (dnešní mateřská školka) a jmenovala se správně: „Marie Flottová“, rozená Řezáčová. Dům č.p.55 měl původně průjezd a za ním končila obec, bylo tam jen pole. O osobním životě Marie Flotové mnoho nevíme. Občané si pamatují, že neuměla německy, ale měla psa Reka kterému říkala „po německu Reken“. Byla vyšší, vzpřímené postavy s drdolem a chodila v zástěrkách. Nebyla pomařená, ale nebyla taky v oblibě u lidí. Narodila se 21.6.1885 v Dobříni č.p.13, národnost česká. Měla tři sourozence. Dva z nich velmi brzo zemřeli. Nejznámější z nich byl Antonín Řezáč, narozen 8.11.1881, v Dobříni. Byl hostinským a řezníkem v Dobříni č.p.109, katolík. Odtud pojem „Řezáčova hospoda“. V Bechlíně 22.2.1909 se oženil. Manželka (Marie) pocházela z Jenšovic u Mělníka a měli dvě děti, Jaroslava (1909) a Ludmilu

(1919). Ludmila byla částečně tělesně postižena.

V č.p. 55 původně bydlel soukromník Josef Řezáč nar.24.7.1859.

21.9.1920, v kostele Sv.Víta v Praze, se Marie Rezáčová vdala za Bedřicha Flotta. Její manžel Bedřich Flott byl pravděpodobně kapitánem ČSL armády a za okupace pracoval buď v německé armádě, nebo policii – Gestapu – nevíme přesně. Říkalo se mu žluták, což bylo označení pro příslušníka pravicového odborového hnutí. O jeho činnosti za války nevíme vůbec nic. Z ústního nepodloženého svědectví, byl po válce souzen vyhoštěn do Německa, odkud se vrátil a hledal svou ženu v Dobříni, což je přinejmenším divné v jeho postavení bývalého československého důstojníka, který si získal přízeň u německé správy. Jistě by se daly o jeho osudu získat další podrobnosti.

V květnu roku 1945 došlo k oné události. V obci byly vytvořeny organizované oddíly z řad občanů, kteří měly za úkol shromáždit všechny německé vojáky rozptýlené po okolních lesích a odvést je do Roudnice. Pročesávali tedy okolí a než se vrátili, v obci někteří dobříšští občané, mezi nimi i několik žen, vyvedli Marii Flottovou z domu a zavřeli ji na pár hodin do domečku na váze. Odtud ji odvěkli k Labi ke schůdkům pod cukrovar, kde ji utopili.

Poté ji pohřbili na cestičce, která vede podle Labe, aby každý kdo, jde kolem, musel na ni šlápnout. Její dům propadl obci a majetek si někteří lidé rozdělili. Spolu s touto událostí byl jeden občan vyveden na náves a veřejně vystaven tělesnému trestu.

Oznámení o jejím úmrtí Marie Flottové nebylo matričně provedeno. Poslední institucí je centrální archiv zemřelých odkud nemáme doposud odpověď.

Antonín Řezáč zmizel z obce nevíme kam. Hospoda se pravděpodobně dostala stejným způsobem do majetku obce, která ji později prodala družstvu Jednota.

Závěrem je nutno říci, že k objektivní pravdě se lze pouze blížit na základě dostupných dobových pramenů a svědků události. Děkuji tímto všem, kteří mi v této snaze pomohli.

Miroslav Kvintus

Doslov:

Než byl článek „Flotka – legenda, nebo historie?“ dán panem Kvintusem do tisku, měl jsem možnost si jej podrobně přečíst a cítím k němu napsat tento krátký doslov.

Každá válka je provázena násilím většinou na obyčejných lidech, kteří jsou do ni vehnání totalitními ideologiemi. Jednání některých občanů v květnu roku 1945, tedy v době již poválečné se nyní jeví jako nezákonné a pokud bychom to hodnotili dnes, jako trestuhodné. Žádný občan, či skupina civilistů, nedostala právo odebrat život druhému člověku, spoluobčanu, neméně staré šedesátileté ženě bez řádného soudu a důkazů. Ptám se co napravila tato tragédie, jakou rozkoš měli občané z lynčování nevinného člověka, kterého jsem osobně znal? Celý zbytek života zatížili svoje svědomí a svým potomkům nepřinesli vůbec nic, než jakousi „múru“ a tímto začínali první poválečné mírové dny. Každý člověk je odpovědný za činy, zejména ti co rozpoutali válku i ti její nejmenší pomahači. A za to musí být také trestáni. Zamysleme se však nad tím, zda Marie Flotová skončila jako člověk . . . a zdali bylo spravedlnosti učiněno za dost, zda si nezasloužila pro poslední odpočinek víc než cestičku u Labe.

Ing. Emil Filippi
starosta obce

Železnice „po druhém poločase“

Druhá kolej tj. směr Děčín – Praha byla kompletně rekonstruována v dubnu 1997. V této stavbě byla provedena úplná výluka provozu na druhé koleji. Při této příležitosti byla trať odhlučněna gumovými koberci a pružením vložením kolejnic, bylo postaveno nové nástupiště, osvětlení a druhá část přejezdu, taktéž druhá část mostu u vily. Z důvodu úpravy drážního rigolu, musela být cestička k vile přeložena na opačnou stranu. Bude v provedení asfaltovém. Obecní úřad Dobříš nemá žádných vážných výhrad k provedenímu dílu, přesto však jsme museli podat žádost o odstranění asi 28 závad a nedodělků. Jako např. Opravy chodníků, oprava

silnice vila – Glazura, oprava terénních úprav, poškozené ploty ap. Hlavní dodavatel slíbil, že budou odstraněny bez problémů.

Zbývá jen správně pojmenovat firmu, která prováděla celou rekonstrukci. Je to Železniční stavitelství Praha². Tímto se správné firmě a panu Chládkovi omlouváme.

M.K.

Vzpomínky tety Emy na Dobříň minulého století

Emilie Aubková, mladší sestra Marie Horové, matky básníka Josefa Hory, byla první ženou učitelkou na Podřipsku. Narodila se roku 1875 v Dobříně, milovala Dobříň a v roce 1947 měla hlavní podíl na otevření pamětní světničky Josefa Hory v Dobříně. Nyní následuje její vzpomínání:

„Sad Aubkových bylo místo, kde čtyři sestry Aubkovy – Anna, Marie, Emilie a Božena – prožívaly své dětské radosti.“ Josef Šustr, dědeček tety Emy, dbal o svůj sad a snažil se zajistit prosperitu svých stromů hlavně tím, že kupoval ovocné stromy v kraji s vyšší nadmořskou výškou, aby měl otužilé kmeny. Pěstoval třešně, hrušně pikoly a václavky, jablka, několik druhů sliv a vzácných rynglů. Teta Emilie vzpomíná na padesáti až šedesátileté hrušně s vysokými, zdravými korunami na kterých dozrávalo velké ovoce bez kazu, plné vůně, šťávy a neobyčejně příjemné chuti. Plno kosů hledalo útočiště v jejich korunách a děti o prázdninách se denně od svého ranního probuzení živily spadáním ovocem. Dětská výživa tenkrát nebyla tak prozkoumána jako dnes – teta Ema však věřila, že díky tomu děti ani jenou ve škole nezastonaly.

Úrodnost sadu byla podporována častými záplavami Labe, které tenkrát nebylo regulováno a často se rozlévalo až do sadu. Voda zasáhla celou spodní část a zanechala mimo vláhu i užitečnou naplaveninu bez plevele, jen občas přenesla

semena různých horských bylin. Rostla tu pravá divizna s plstnatými šedozelenými listy, pravá horský šalvěj, chebdí a různé koření. Půda sadu se neosívala, jen stromy se přihnojovaly a obrývaly. Na horní části sadu se pěstovala zelenina a dále byla založena školka, aby se mohly doplňovat vyhynulé stromy. Od Jezera přitékala do Dobříně strouha, která se podle plotu sadu vinula jako stříbrná nit vroubená pomněnkami a mátou peprnou. Travnatý prostor za strouhou a topoly vedl až k silnici, byl zdoben trsy hvozdíku, zvanými „slzičky Panny Marie“, nazýval se „Boží Muka“. Než vyústila strouha v řečiště Labe, byla lemována vzrostlými topoly, v jejichž korunách se při větru daleko široko ozýval hukot a svištění. Podle sadu byl potok vrouben vykotlanými vrbami, které se nazývaly „babky“. Poslední babku musel pan Jaroslav Čmejla vytanout ze země traktorem v sedmdesátých letech našeho století, a i toto století se už chýlí ke konci.

Sad byl dole oplocen laťkovým plotem, latě byly připevněny k příčkám dřevěnými kolíky ručně zhotovenými. Když byla vydolována ze země poslední „babka“, zlikvidovali jsme také poslední trosky laťkového plotu za pomoci paní Boženy Podrábské a povzbuzování pana Oldřicha Prokeše.

Teta Ema chtěla sad udržet v původní podobě, když se do Dobříně v roce 1947 se svou sestrou Marií přestěhoval. Jako její praneteř jsem nechápala, proč musím sbírat poškozené ovoce z vyschlých a poničených stromů. Dnes to vím. Byl v nich zaklet dech minulého století.

ing. Dagmar Tomanová

vysvětlivky:

Chebdí – latinsky *Sambucus ebulus*, je vytrvalá bylina až 2m vysoká. Listy, květy, ovocem i svou vůní se podobá bezu. Roste podél cest mezi kamením, na pokraji lesů a na stáních, zvláště v hornatějších polohách. Černé bobule se sbírají v září a říjnu, jsou močopudné a používají se i pro barvení vína.

²Minule jsme chybně označili.

Dětský den 1997

Setkání dětí se v naší obci stalo již tradicí, to proto, že celá akce má dobrého organizátora. Je to Šárka a Milan Mrázkoví, kteří i letos připravili dětem den plný radosti, dárků, společného zápolení a dobrot.

Tuto neděli, (8.6.1997) kdo chtěl něco vyhrát, musel se zúčastnit orientačního běhu v Dobříšském háji. Aby běh byl napínavý a náročný byl určen pro ty správné kluky a holky co se nebojí. Během závodu na ně totiž tu a tam z křoví vyskočil strašlivý kat (Petr Červený), který každému naháněl strach a tak mnohý závodník raději přidal do klusu, jen aby byl s toho strašidelného lesa pryč... Co říkáte kluci Pištorovic... to bylo..., že jste se vůbec nebáli...?

Odpoledne se všichni sešli na hřišti. Zde začaly ty známé disciplíny, ve kterých jste děti vítězily. Hod míčkem, kolo štěstí, pytle, jízda na koních, ukázka vojenské techniky, střelby

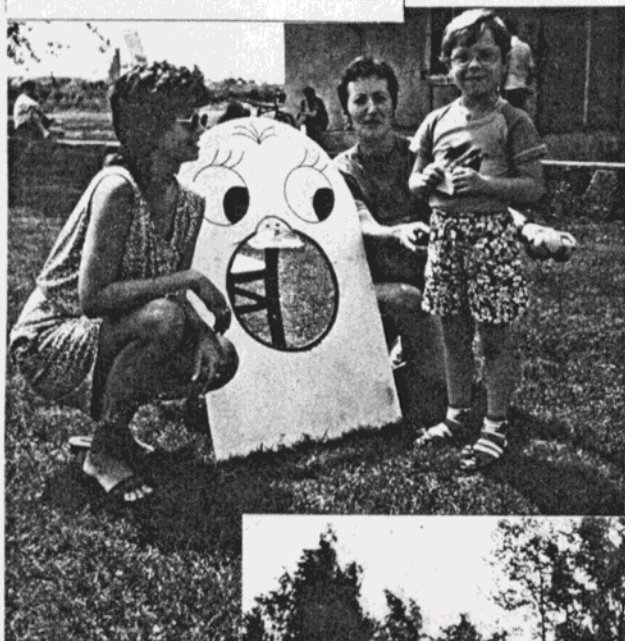
vzduchovkou, pojídání koláčů, odstřihování dávků se zavázanýma očima, za které vítězové dostávali lístky. Nakonec se konal trh - nejkrásnější tržnice... plno malých děcek od těch nejmenších s nataženými ručičkami s lístky až po atlety..., každý si mohl něco za lístky koupit.

Letos měla Šárka s Milanem své pomocníky z řad starší mládeže a mladých maminek a těm je třeba také za to poděkovat. Jsou to: Ladistava Němcová, Petra a Vendula Dyrnkovy, Dana Petrásková, Hanka Rajbrová, Petr Čerený, Jarča a Pavlína (holky za svobodna Husákovy), Dášena Moudrá, Hanka Kubizňáková, Marcela Kvintusová.

Dále zde byli vojáci z Benzíny a Roman Machulka s kolegyní z ranče Dlouhá míle se dvěma koňmi. Sponzorem této akce byla naše obec, potraviny za sponzorské dary dodal pan Mojžíš, místní fotbalový klub půjčil hřiště a kabiny. Doufáme, že všech 85 dětí, které se přišly pobavit budou mít na co vzpomínat.

M.K.

vítězka hodu míčkem

Šárka a Milan
organizátoři celé akce

dětský den 1997 - Dobříš